

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Hírtételek árai:

Egész évre ——— 12 ft.
Félévre ——— 6 „
Negyedévre ——— 3 „
Egy óra ——— 1 „
— Egyes szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetés-irodáknak.

Megjelenik mindennap

vasár- és ünnepnapok kivételével.

Nagybecskerek, 1897.

XXVI. évfolyam, 182. szám.

Szerda, augusztus 11.

Tanintézetek.

— IV. A községi népiskola. —

Huszonhat évi fennállása alatt községi iskolánk rohamosan haladt a fejlődés útján. Minden esetre örömmel telik el mindenki keble, mikor látja, hogy gyarapszik, tökéletesbül egy olyan intézmény, mint a minő az elemi iskola, mely az összes tudásnak alapját rakja le, mely az oktatás fájának gyökere, minden művelődésnek kiinduló pontja, forrása.

Az iskola feladatának fontosságát hosszasan fejtegetni ma már meghaladott dolog, mert arról mindenki meg van győződve; olyanok meg, kik — családok tradíciójára hivatkozva — fölőlegesnek tartják az iskoláztatást, ma már nagyon csekély számmal vannak és tiltakozásuk a törvénnyel szemben úgy is meddő, hiába való. Meghaladott dolog a czél és feladat méltatása, mert róla ujat mondani már alig lehet, mert annyira kimerített tétel, hogy az ember csak számtalanszor hallott frázisokat rak egymás tetejébe, a nélkül, hogy gyönyörködtetne vagy oktassa.

Amde egy iskola működését figyelemmel kísérni, a tapasztalt jó jelenségeket dicsérve kiemelni, az esetleges bajokat kimutatni és ellenük orvoslást nyújtani: mindenkinek erkölcsi kötelessége, tehát senki sem veheti rossz néven bárkinek is, ha ezen kötelességének eleget tesz.

Népiskolánk dicséretes haladást mutat föl, nehéz feladatának kielégítő módon megfelel, de e mellett egy nagy hibája van, mely ugyan magának az intézménynek határozottan dicséretére szolgál, de azért még sem lehet szó nélkül hagyni, mert mint minden félszégnek, úgy ennek a bajnak is súlyosak a következményei. Ez a baj pedig nem más, mint az, hogy az iskola tulfejtett.

Hogy csakugyan tulfejtődött, azt legvilágosabban a statisztika tünteti ki. A 6—12 éves gyermekeknek múlt évben történt összeírása 3259 iskolakötelest mu-

tat fel. Ebből az óriási számból 1791 esik a községi iskolára, a többi 1468 a felekezeti iskoláknak jut és pedig 1259 a gör. kel. szerb és 209 az izraelita iskolának. Azonban tényleg a községi iskolába csak 1024 járt, a másik két iskolába pedig 1009; vegyük ehhez, hogy a zár-dába járt 100, a főgynasiumba 38 és a polgáriskolába 83 hattól tizenkét éves iskolaköteles, méltán kérdezhetjük e nagy különbség láttára: hát a többi 1005 tan-köteles miért nem részesült oktatásban? Ha vesszük, hogy sok a gyenge testű vagy a tanításra szervezeténél fogva alkalmatlan gyermek, sok pedig másutt járhat iskolába, még mindig marad sok száz olyan, ki ép testű és érzéki és helyben lakó; még mindig kérdezhetjük: miért nem járt ez a sok száz az iskolába? Ezekre a kérdésekre feleletet is a statisztikai kimutatások adnak. A gör. kel. szerb felekezeti iskola hivatalos statisztikája kimutatja, hogy: „Iskolába egyáltalán nem járt 294 tanköteles, mert részben kültelkeken lakik, részben szolgálatban van.“ A városi iskolába 550—600 gyermek nem járt, mert részben kültelkeken lakik, de főképp azért, mert az iskola magába már nem vehette föl őket. Röviden szólva, a városban kevés az iskola. A gör. kel. hitfelekezetnek van ugyan két iskolája, az izraelitának egy, de ez a három intézet sem elegendő azon nagyszámu tanuló ifjuság befogadására, mely a községi iskolába nem fér. Ezen a nagy bajon csak egy intézkedés segíthet, a decentralizáció, vagyis a városnak érdekében áll több iskolát létesítenie és fentartania.

E mellett, az előbb felhozott tényen kívül, a jelenleg fennálló községi iskola állapota bizonyít a legangosabban és leg-erősebben. Az iskola épületben csak tizen-négy terem van tizennégy osztálytanító részére, melyekbe 1024 gyermek jár naponta több órai tanulásra; egy teremben tehát egy tanító keze alatt átlag 73—74 gyermek van, a mi a tanítás intezívitását

nagyban akadályozza és úgy a tanító, mint a gyermek egészségére bizonynyal nem a legjobb hatással van. Nem tekintve azt, hogy a helybeli felekezeti iskolákban ez az állapot sokkal jobb, mert a gkel. iskolák 12 termének egy-egyikében 60—64 gyermek tartózkodik, az izraelita iskola 6 termében pedig csak átlag 25, a községi iskola termei határozottan szűkek. Négy-öt gyermek szorong egy-egy padban, a padok egészen az ajtó elé kerülnek és sem a tanító, sem a tanulók részére nincs elegendő hely, hol szabadon lehetne mozogniok. A termek nem felelnek meg az egészség követelményeinek sem. Meg van állapítva, hogy egy gyermeknek óránként 20 köbláb levegőre van szüksége, tehát átlag 73 gyermeknek 486-66 köbméter levegő kell, a termek pedig — szintén átlagosan — 200—250 köbméter levegőt tartalmaznak, ha a butorok nincsenek is bennök. A természetes szellőztetés csaknem lehetetlen, mert az ablakok az utcára, az ajtók a folyosóra nyílnak; melyiket nyissa ki hát a tanító, hogy tiszta levegő jusson a terembe? Oly udvara, melyen a gyermekek az egyes órák után szabadon mozoghatnának, nincs az iskolának. Csodálkozhatunk-e tehát azon, hogy az iskolás gyermekek oly sápadtak, oly satnyák? Semmi esetre! Maga az iskola pedig oly szerencsétlenül van építve, hogy azt bővíteni nem lehet.

Vegyük már most a gyermekeket az iskolán kívül. Maga a város folytonosan terjed s csupán belterülete 695 hold 1301 négyzetöl s ezen a nagy területen csak egy iskola van, mely általános érdekeknek szolgál. Alig lehet kívánni, hogy valamelyik iskolás a Szilágyi Mihály-utca, Zsigmondfalvi sor, Ecskai sor, avagy a Szent István-utczából pontosan jelenjék meg az iskolában. Hát még, a kik a kültelkeken laknak.

Mindezek oly körülmények, melyek elég hangosan követelik, hogy a város a messzebb terjedő kerületekben iskolákat

A „TORONTÁL“ tárczája.

Olga.

A fegyház vén felügyelője száználmas arczsal tekintett a sápadt, beesett szemű fiatal em berre, ki gyors léptekkel sietett végig a kőfalal kerített udvaron.

Ma télt le két esztendeje, hogy Faludi Géza átlépte a mogorva épület küszöbét.

Mikor először vette magára a darócöltönyt s beletekintett a piszkos szélű, töredezett falitükörbe, melyet valamelyik vén börtönőr hozott magával még fiatal korában és oda akasztotta a börtönőri szoba falára a töltött tegyverek közé, könyvek borították el arczát. Mikor az első délután kilépett czellájából, hogy lerója a kiszabott napi sétát, borsadályival nézett a börtönlegettől megsárgult arczu, beesett szemű, meggörnyedt vállu fegyverezekre, kik szótlanul, lehorgasztott fölvel kerülgették a tág udvar körét. A leáldozó nap sugarai visszaverődtek a hófehérre meszelt mogorva falakról, végig surrantak a fegyverek az állalt fűrtai között, megaranyozva az itt ott felhárli hajszaalakot s szelidre simították az eldurvult vonásokat. De a ragyogó napsugarak csak az elveszett szabadságra emlékeztették Faludit, kinek még az a levegő is nehéz, tojtó volt, mely a szűk czellába a megvasalt ajtó toló-ablakán behatolt.

Az első napokban nem érzett, nem gondolkozott, az egy munkája szünetelt, csak a testtette önkénytelenül azt, a mit az örök mondtak. Hetek multak el, míg rendbe szedte

gondolatait attól a pillanattól kezdve, midőn elfogták. Még el sem bucsuzhatott nejtől, egyenesen a hivatalból vitték fogságba. Azután következtek a kínos órák; a komoly, szigorú vizsgáló bíró előtt, majd az a borzasztó nap: a végtárgyalás napja.

Ott ült a sok tárgyaló a teremben. Akár merre fordult is tekintet: közönyös, részvételen szemek meredtek kipirult arczára.

A hosszú, álmatlan éjszakában, midőn a csöndet nem zavarta semmi más, mint őrének egyhangú léptei és egy szu vergődése, mely a kemény ajtóféába akarta befurni magát, fülében csengett az elnök itéletihirdető szava.

Csak fejével tudott inteni, hogy megnyugszik az itéletben. Szemei egy női alakot kerestek a közönség között, midőn a tárgyalás végén kivezetették; de az a női alak, az ő imádottnéje nem volt sehol. Egy bucsupillantást várt tőle, egy biztató szót, mely elviselhetővé tegye a hosszú rabság kínjait. Es éppen ő nem jött el, aki odavitte, odakényszerítette az utra, mely a tárgyalási terembe vezetett.

Az a másfélezer forint fizetés, melyet Faludi havi részletekben kapott ki a bank pénztárából, nem volt elég Olgának. Atyja házában megszokta a fényűzést és ki vette volna rossz néven, ha egy olyan szép fiatal nő élni akar.

Apja sorsa intőjele lehetett előtte, de Olga nem szeretett még visszagondolni sem a multat. Géza pedig annyira rabja volt, hogy nem tudott neki ellentállni. Kis tőkepénze hamar elment s megkezdődött az adósságcsinálás. A hitelezők egyre szaporodtak s Faludinak át kellett szenvednie az adóssok minden gyötrelmét. Majd lassanként minden forrás kiapadt. A jó barátok

elmaradtak, vagy maga Faludi kerítte őket, mert tartozott nekik. Olga naphosszat sirt, zsörtölődött és öngyilkossággal fenyegetőzött, midőn egy reggel arra ébredtek, hogy másnap árverezni fognak.

Faludi komolyan távozott és még komorabban tért este haza. De tárczája tömve volt bankjegyekkel és Olga ismét vehetett új ruhákat. Csókjaival akarta elűzni a sötét reddőket férje homlokáról, de a reddők nem simultak el, sőt egyre gyarapodtak, a mint egyik hét mult a másik után s Olgának ismét pénzre volt szüksége.

Faludi váltókat hamisított. Feje szédült, keze remegett, midőn az idegen neveket oda rajzolta a zöld papírra, de meg kellett tenni Olgáért.

Es Olga még sem jött el hozzá bucsuzni.

A két év azonban eltelt és a megtört léleknek olyan jól esik az a gondolat, hogy van a világon egy lény, ki szeretettel fogja keblére ölelni. Beszélhet a világ akármit, boldogok lesznek. Valami idegen nagy városban megvonulnak a sors még mindent helyrehozhat.

Ez a gondolat táplálta Faludit, ez tette ruganyossá lépteit, midőn végig sietett a fegyház udvarán.

A börtönőri szobában levette a darócöltönyt és felhuzta saját ruháját. Bucsupillantást vetett a már megszokott falakra, a durva öltönyre, azután istenhözadót mondott a vén felügyelőnek. Az ör szalutált neki fegyverével s a fegyház kapuja bezáródott utána.

Az üde levegő megcsapta arczát, tüdeje élvezettel szívta az illatos tavasszi fuvalmat. A vonat sebesen robogott tova vele. A mezőkön

létesítsen. Egy-egy négy osztályú iskola nagy áldás volna a kerületek tanuló gyermekeire és tetemesen megkönnyítené a központi iskola működését.

Községi iskolánk belélete kevés kívánni avagy kifogásolni valót hagy. Az iskolások mindig feladatának teljes tudatában működött, a tanítói kar nehéz kötelességének lelkiismeretesen megfelelt, a tanítás eredménye kielégítő; a szorgalmi időt egészen kihasználta, a könyvtár gyarapodott, az iskolai takarékpénztárnak elég nagy forgalma volt; az egészségi állapot kielégítő.

Az iskolába az iskolai évben 1024 tanuló iratkozott be, tehát 44-gyel több, mint az előző évben; közülök helybeli 701 fiú és 289 leány, vidéki 33 fiú és 1 leány; magántanuló volt 4, kimaradt 107, meghalt 6; az év végéig rendszeresen járt 907. Legnépesebb volt az I. leányosztály, melybe 98 tanuló iratkozott, a mi már magában véve egy párhuzamos osztály létesítését teszi szükségessé.

Vallás szerint volt: 870 r. kath., 51 ág. ev., 41 ev. ref., 56 g. kel. (14-gyel több mint az előző évben) és 6 izraelita.

Anyanyelvre nézve volt: 355 magyar, 582 német, 50 szerb, 25 tót, 4 horvát, 7 román és 1 bolgár tanuló. Ime, ebben a soknyelvű városban a magyar elem a tanulók egyharmadát teszi már, a nemzetiségek pedig évről-évre szaporodnak, világos jelétül annak, hogy a szülők örömebb járatták gyermekeiket a községi iskolába, mely igényeiket jobban kielégíti, mint a felekezeti iskolákba.

A lefolyt évben tanusított előmenetel nagyban kielégítő. Általános kitűnő eredménnyel végezte az évi tanulást 85 tanuló (9%), jelesen 156 (17%), jól 231 (25%), elégségesen 254 (28%), elégtelenül 183 (20%); vizsgálatlanul 16 tanuló (1%) maradt.

Az iskola egészségügye jó volt; ragályos betegség, mely miatt a tanításokat hosszabb-rövidebb ideig megszakítani kellett volna, nem fordult elő; a tanulók sorából azonban hatnak elhunytát gyászolta az iskola. Egy van csak, a mi a statisztika áttekintésénél gondolkodóba ejti az embert, s ez a mulasztások kimutatása. Összesen 7815 napot mulasztottak a gyermekek, miből 425 és fél napnyi mulasztásnak nem lehetett elfogadható igazolását adni; egy-egy gyermek átlagosan 8 1/2 napot mulasztott.

Végig tekintve a községi iskolánkról most nyújtott képen, örvendve tapasztaljuk,

virágok illatoztak, az utcséli fákon maradarak csiripeltek; a gőzmozdony füstje szertefoszlott a levegőben, mely tele van illattal, a madarak dalával, zajjal, élénkséggel.

A kiszabadult arca fokonkint derült. A kupében mellette kövér, pirosarcu kereskedők ültek és fecsegték folytonosan, de ő nem ügyelt rájuk, lelke tulrepült a mérföldeken s gondolatban már ott volt nejenél, ki bizonyára szívszorúan számlálja a percekét, midőn visszontláthatja oly sok idő után.

Sainte megrezrent, midőn podgyász nélkül ugrott le a vonatról s elsielt a gőzmozdony mellett, mely lombán futja ki magát a hosszú ut után. Keresztül siklott a zajongó tömegben pár perc múlva egy bérkocsiban ült szorongó kellel.

A vágy, a félelem elszibbasztották egész testét. Kibámult az utcára, hol fel s alá tolongott a közönség ép úgy, mint két év előtt. Mi sem változott. A hordár most is ott áll az utcásarkon, hol a kocsi befordult és egy nagy ház előtt megáll.

Faludi kiugrik s pénzt nyom a kocsi markába. A kocsi elgördül és ő ott áll a kapunál, honnan két év előtt lépett ki utójára. Nesztelenül felsiet a lépcsőkön a második emeletre.

Dobogó szívevel ráteszi kezét az előszoba kilincsére és az ajtó felnyílik. A szoba üres. Benyit a szalomba, itt sincs senki. De halgaj! Vidám kacaj hangzik át a szomszéd szobából, pajzán női hang, majd egy férfi szavai s aztán a csókok csattogása.

A halvány férfi még sápadtabb lesz s kacsival az asztalba fogódszik, hogy a földre ne

hogy az a most letelt iskolai évben ismét tökéletesbült, gyarapodott, csak hogy sokévtől már nem fog fejlődni, ha új iskolák felállításával nem könnyítjük meg haladását. Olyan az iskola is, mint minden szervezet: mihelyt többet kívánunk tőle, mint a mennyire ereje van, csakhamar beáll a kimerülés, a visszafejlődés; a mi iskolánknál pedig már nem sok hiányzik attól.

A decentralizáció szükséges volna mellett még az ugynevezett „levesosztó“ is bizonyít. Nem pusztán jószívűségből hozta létre azt az intézményt a közönségnek az a része, mely a tanuló gyermekek iránt általánosságban is érdeklődik, hanem azért, mert belátta, hogy nem humánus kívánság a szegény kisiskolásoktól azt követelni, hogy kemény télen szakadó esőben a város végére vagy még kisebb szaladjanak azért a néhány falatért, mit növekvő szervezőtök okvetlen megkíván, s a mit a gyermektől megvonni nem lehet, s a hogy alig lenyelve az utolsó falatot, már is sietve kelljen utra kelniök, hogy az iskolából el ne késsenek.

Reméljük és bizunk benne, hogy a város közönsége a saját érdekében meg fogja hozni ezt az áldozatot, melylyel leendő polgárai jövőjének biztosításának tartozik.

HIREK.

Tájékoztató.

Augusztus 18. Szerb műkedvelői előadás.
Augusztus 23. Közigazgatási bizottság.
A gőzfürdő naponta reggeli 6 órától nyitva van; nők részére kedden és pénteken délután

— Örökbefogadás. A hivatalos lap legutóbbi száma a következő legfelsőbb kéziratot közli: Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán a szentiványi Szent-Ivány Zoltán földbirtokos, mint örökbefogadó, és szentiványi Szent-Ivány Károlyné született hidaskürthi Nagy Blanka, felsőkubini és deményfalvi Kubinyi Györgyné született hidaskürthi Nagy Leona, végre kiskoru hidaskürthi Nagy Tibor, mint örökbefogadottak, illetve ez utóbbi nevében ennek anyja, mint nevezett kiskoru természetes és törvényes gyámja között f. évi február hó 6-dikán, Budapesten kötött szerződésnek az örökbefogadás tényére vonatkozó részét jóváhagyván, az örökbefogadó Szent-Ivány Zoltánnak „szentiványi“ előnevét és nemesi czimerét szentiványi Szent-Ivány Károlyné született hidaskürthi Nagy Blanka és felsőkubini és deményfalvi Kubinyi Györgyné született hidaskürthi Nagy Leona örökbefogadottakra, saját családi nemességük épségben tartá-

hulljon. Szemei előtt összefoly a világ, csak a nevetést hallja, mely lassan lassan csókba ful. Egy zőrej magához téríti és macska módjára kispolyog a szalomból. Már besötétedett. Az előszobában a folyosón égő gázlámpa halvány sugarakat vet és a fekete ruhás férfi támoogyva botorkálva indul kifelé. Mit keresne ő itten? — Már csak egy lépés az ajtóhoz és kezei e percben valami hideg tárgyat érintenek. Főlemeli és megcsillan kezében egy nagy konyhakés. Szemeit vér futja el, teste kiegyenesedik és visszafojtott lélekzettel húzódik meg egy ruha-szekrény mögött.

Egy negyed óra múlva megnyílik a szalon ajtaja és egy kövér ur halad kifelé. Egy nő kíséri az ajtóig s ott csókot nyom ajkára. A fény sugar arcára hull . . . igen, ő az. Fekete haja kuszáltan hull alabastrom nyakára, ajkai még nedvesek a csóktól, egész termete báj és csáb . . . Faludi Géza látja, hallja, a mint Olga bucsucsókot nyom a távozó ajkára és nevetve mondja.

— Holnap ilyenkor elvárlak!
Az ajtó becsukódik. A sötétben megvillan a kés, egy hang rémülten sikoltja „Géza!“

A sikoly hörgésbe ful, majd minden csendes lesz.

Faludi nesztelenül távozik s a házbeliek másnap az újságból olvassák, hogy a fegyházból kiszabadult Faludi Géza tegnap este meggyilkolta nejét és önként jelentkezett a rendőrségnél.

Szegény ember! Nem lesz te nálad boldogtalanabb lakója annak a nagy épületnek, honnan tegnap kiszabadultál.

Hegyl Jenő.

sával s régi családnevök elhagyásával, a Szent-Ivány név használhatása mellett, valamint kiskoru hidaskürthi Nagy Tibor örökbefogadottakra, saját családi nemességének épségben tartása s családi nevének „Szent-Ivány“-ra leendő átváltoztatása mellett, díjmentesen kegyelemből átruházom. Kelt Ischlben, 1897. évi július hó 18 án. Ferencz József, s. k. Báro Jósika Sámuel, s. k.

— Változás a csanádi klérusban. Arany Nándort, a Szt.-Andrára disponált káplánt Szőregre és Csisz Gézát Szőregről Szt.-Andrára helyezte át a megyés püspök.

— Rudolfsgnadi ármentesítő társulat. A képviselőház tegnapi ülésén Wittmann János interpellált a rudolfsgnadi ármentesítő társulat állítólagos visszaélései tárgyában. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter azonnal válaszolt az interpellációra, kijelentve, hogy már 1896. évi novemberben elrendelte a vizsgálatot a benyújtott panaszok folytán. A vizsgálat a panaszok nagy részét alaptalannak találta ugyan, de büntetendő cselekmények nem merültek föl. A pénzkezelés rendetlensége folytán ő rendeletet intézett a társulathoz. Az újabb panaszok és a „Nothisignat“ folytán újabb vizsgálatot rendelt el, és annak eredményéhez képest fog intézkedni. (Helyeslés.) Wittmann János a választ tudomásul vevő.

— Exhumált vértanúk. Aradon a régi temetőt most parcellázzák s így a halottakat más-hová kell átszállítani. Köztük van három aradi vértanu: gróf Vécsey Károly és Lenkey tábornokok, Ormay ezredes, a kiket 1850-ben temettek el ide. Vécsey özvegye már esztendők óta Aradon lakik s naponkint ellátogat a vértanúk sírjához. Most azonban elhantolják a sirt s ezért az özvegy is elköltözik halottjával Aradról. A koporsót a gróf Vécsey-család törölkömegyei, kécsai birtokára viszik s a családi sírboltban helyezik el. Oda-kiséri a vértanút hűségese özvegye. Lenkey tábornok és Ormay ezredes koporsójának áthelyezése végett még nem történt intézkedés. A két vértanu rokonai talán már nem is élnek s az aradiak most azt várják, hogy ki gondoskodik a vértanúk illő eltemetéséről.

— Egy apáca temetése. Tegnap délután kísérték örök pihenőre Mária Dominikát, a józsefvárosi „Notre Dame“ rend egyik fiatal apáca nővérét és alfnökét. Az impozáns temetésen, az utolsó utra elkísérték a temesvári rend összes tagjai, valamint az árva-ház és a rend növendékei a boldogultat. A temetési szertartást Geiger Alajos spirituális végezte Sziebenhart Béla papnövendék segédletével. A szeplőtelen életű földi maradványát a józsefvárosi temetőben helyezték örök nyugalomra. Az örök világosság fényeskedjék neki.

— Betörés. Az elmúlt éjszaka még eddig ismeretlen tettesek Kadelburger Lipót vegyeskereskedő üzletébe betörték. Az udvaron át egy áttört ablakon keresztül a raktárszobába, onnan pedig az üzlethelyiségbe hatoltak, honnan 25 frt értékben dohányterméket és pálinkát vittek el. A rendőrség erőlyesen nyomozza a tetteseket, kik Kadelburgernek régibb avagy újabb alkalmazottjai közül valók lehetnek, különben aligha ismerték volna oly jól az üzlet fekvését és hozzáférhetőségét.

— Kerékpárverseny Lovrinon. A lovrini kerékpározók vasárnap délután sikerült versenyt rendeztek, melyen a szomszéd városok kerékpározói szép számmal jelentek meg. Képviselet voltak: a nagy kikindai, temesvári, billéi, nagyszent-miklósi és szombolyai kerékpározók. A verseny öt számból állott és nagyszámu néző közönség előtt folyt le. Este Liphay Béla báró angol kertjében fényes táncestély volt, melyen az egész vidék elegáns hölgyközönsége találkozott. A gyönyörűen, — lampionokkal és transparentekkel díszített park valóságos tündérvilág volt, melyben bábajos tömkelegben hullámozt fel alá a szépasszonyok, bájos leánykák koszorúja. Ugy a férfiak, kik egy része dresszben tánczolt, — mint a hölgyek kifogyhatlanok voltak a táncban, a jókedvben és valamennyinek példával előljárt az elragadóan bájos háziaszony, Liphay báróné. A négyest 20 pár táncsoita, a csárdást kivilágos kivirradtig járták.

— Az apa fájdalma. Franzdorf krassószörényi községben Brebenar Vaszilie román földműves háza kigyuladt és földig elhamvadt. A pusztító tüzben odaveszett a gazda hat éves fiacskája is. A szerencsétlen atya ép akkor érkezett libegve a mezőről lángban álló házához, a mikor a tűzoltók a gyermek elszenesedett holttestét hozták ki az üszkös romok közül. Gyermeke és otthona pusztulása annyira megrendítette a keményen sujtott apát, hogy ott, a füstölő falak között megőrült.

— Hymen. Vettük a következő eljegyzési kártyát: Löbl Debora N.-Becskek, Hubert József Fiume jegyesek. N.-Becskek, 1897. évi augusztus havában.

— Leggyorsabb és legolcsóbb utazás Temesvárra. Tájékoztató értesítjük az utazó közönséget, hogy a temesvár—módosi h. é. vasut megnyitásával a leggyorsabb s egyszerű mind a legolcsóbb összeköttetés Nagy-Becskek és Temesvár között Módoson át érhető el. N.-Becskek és Temesvár között ugyanis naponta 3—3 vonat közlekedik, melyek oly alkalmas időben indulnak N.-Becskekről és Temesvárról, hogy egy nap alatt bárki is elvégezheti teendőit Temesvárott s még ugyanazon nap visszatérhet Nagy-Becskekre. A vonatok indulási és érkezési ideje ugyanis a következők:

N.-Becskek-Bégapartról indul:

3 ó. éjjel, 10 óra d. e., 4 ó. 32 p. d. u. Temesvár-Józsefvárosra érkezik:

6³⁰ reggel, 1³⁰ délután és 9 órak. este.

Temesvár-Józsefvárosról indul:

9³⁰ délelőtt, 2¹⁰ délután és 5³⁰ délután.

N.-Becskek-Bégapartra érkezik:

1 ó. délután, 5³⁰ délután és 10³⁰ éjjel.

Mig eddig Nagy-Kikindán át az utazás Temesvárra az I. osztályban oda és vissza 11 frt 50 krba; a II. osztályban 8 frt 20 krba; a III. osztályban pedig 5 frtba került, addig most Módoson át oda és vissza az I. osztályban csak 8 frt 10 krba; a II. osztályban 5 frt 40 krba; a III. osztályban 3 frt 30 krba kerül, vagyis az I. osztályban 3 frt 40 krral, a II-ikban 2 frt 80 krral, a III-ikban pedig 1 frt 70 krral olcsóbb. Ehhez járul még azon kényelem is, hogy mig eddig Nagy-Kikindán át kellett más vonatba szállani, most Módoson nem szükséges átszállani, mivel a torontáli h. é. vasut Nbecskerektől Temesvárig közvetlen kocsikat közlekedtet, továbbá az utazás Módoson át körülbelül fél annyi ideig tart.

Az érdekelt utazó közönségnek e rövidebb és a mellett olcsóbb utazást nem ajánlhatjuk eléggé figyelmébe annál is inkább, mert Temesvárott az oda érkező vonatok minden irányban, tehát Budapest, Szeged, Orsova, Bázias, Arad, Nagy-Szt.-Miklós, Buzias és Mária-Radna felé is csatlakozást találnak.

— Akit két asszony követel. Marinovics Szilárd vasuti tiszt, akiről megirtuk, hogy kettős házasság miatt pörbe fogták, most maga is beállt panaszosnak. Meg is bizta már dr. Ödönfi fővárosi ügyvédet, hogy egy állítólagos első felesége, valamint Kosztics Vazul görög-keleti plébános ellen is tegyen feljelentést közokirat-hamisítás miatt s amast még zsarolással is vádolja. A történeteket pedig így adja elő most a fővárosi lapokban:

Öt év előtt, még mint első éves jogász a fővárosból hazautasván Oraviczára, megismerkedett ott Bisztrian Szabinával, aki mint özvegy-asszony élte ott napjait. Néhány hónap mulva együtt jöttek fel a fővárosba. Marinovics azért, hogy a tanulmányait folytassa, az asszony pedig, hogy itt megtelepedjék. A fiatal ember nála lakott és étkezett. Bisztrian Szabina nógatására Marinovics, aki maga is valamivel szorosabbra fűzni óhajtott a viszonyt, elment Kosztics plébánoshoz s előtte a görög-keleti vallás szerint kötelező ünnepélyes eljegyzési ígéretet tett az asszonynak. Házasságról, állítása szerint, ekkor szó sem volt. A tekintetben, hogy ekkor nem házasság jött létre, Marinovics arra hivatkozik, hogy ez időben sem katonai kötelezettségének még eleget nem tett, sem a szülői beleegyezéssel nem bírt, sem bármiféle okmányai nem voltak. Vagy öt hét mulva az asszony elköltözött Budapestre, a fiatal ember pedig tovább tanult, amíg elvégezte a jogot s azután vasuti tiszt lett. Időközben megismerkedett mostani nejével, ki a vád szerint második felesége lenne. Mikor ezt a házasságot kötötte, éppen semmi rejtegetni valója sem volt, amit az is mutat, hogy annak hírére az összes délvidéki lapokban közölte, még a házasságot szabályszerűen meghirdette, pedig ugy egyháziilag, mint az anyakönyvvezető útján. Esküvéje után Bisztrian Szabinától levelet kapott, amelyben azzal fenyegette, hogy botrányt csinál, ha neki nem küld 1000 forintot. Ez a pénzkérés ismétlődött még néhányszor s mert Marinovics nem is hederített a fenyegetésre, föl-

jelentették bigámia miatt, holott ő azt állítja, hogy Bisztrian Szabinával sohasem esküdött meg. Ha Kosztics plébános az anyakönyvbe mégis esketést jegyzett volna be, most nem tehetett egyebet, mint azt, hogy őt is, az asszonyt is följelentse. Az érdekes kettős bűnpör részletei valószínűleg mihamar tisztázódnak, s akkor derül csak majd fel a való tényállás.

Éjszaka.

— Költemény prózában. —

Álmok, édes álmok, hogy szeretünk titeket mi, az álmodozók! Édesek vagytok, mint egy boldog ábránd, fakadó sejtelem, a mely képes gyönyörrel reszkettet meg bennünket s valami ismeretlen mámorral lop a sziveinkbe, a melytől zokogni szeretnénk.

Csendes nyári éjszakákon, a mikor merengve nézünk a csillagos égboltozatot, halkán surrantok a sziveinkbe és puha meleg fészket készítek ott magatoknak. Igenis a sziveinkben van a helyetek, mert az ember a szívével álmodik, akármit mondjanak is a tudósok. Mit értenek ők hozzá? kérdezzék csak meg a szerelmeseket, azok bővebb felvilágosítást nyújtanak.

A mint elnézem az eget, megcsap engem is a mámor s olyan leszek, mint a hajdan kor emberei, a kik megizlélték az istenek italát, a nektárt.

És eszembe jut minden, a mi rá emlékeztet; itt van ő maga is mellettem, legalább úgy képzelem el, hiszen mámoros vagyok már, a mikor szabadon száguld a fantázia s tündérekről álmodik a szegény álmodozó poéta, a kinek ajkát nem érte soha női ajk.

Itt vagy velem, a kezemben van a kezod s a mint ráhajtod a fejedet a vállamra, meg sem merem csókolni a homlokodat, mert félek, hogy bemocsolja a te ártatlan édes arczodat az én csókom.

A kezem megremeg, a mint a tiedet fogja s úgy érzem, hogy félénk kis gyerek vagyok, a ki lopva követ el olyast, a mi tiltva van.

Nézek rád áhitattal, boldogsággal, te pedig behunyod a szemeid és azt sutogod halkán, csöndesen:

— Édes . . .

Valahonnan zenezót hoz a kőszia szellő, egy édes melódia csendül meg újra füleinkbe, a melyen szintén együtt ábrándoztunk valamikor régen. Akkor még nem ültél így mellettem, mert a világ szeme rajtunk függött, csak hallgattuk a zene részegítő dallamát, a mely édes csókokról, boldog szerelemlől mondott regét. S most is, annyi idő után, ugyanaz a hangulat támad mind a kettőnkben, a mi akkor, ugyanazok a vágyak laknak sziveinkben s éppen úgy nem tudnk szóhoz jutni, mint akkor nem tudtunk. Valami édes nyugtalanúság tölt el bennünket, a minek magunk sem tudjuk magyarázatát adni, csak azt érezzük, hogy nagyon boldogok vagyunk, és úgy sóvárgunk féltő epedéssel, gyermekes aggodalommal egy csók után.

Nagyon sok egyébként is ilyenkor a gyermekes vonás bennünk. Csillagot választunk magunknak; a tiéd a fényes, az enyém a halvány s elnézünk hosszasan azokat a ragyogó égi testeket, a melyek csak tündökölnék s csalogatják a föld balga lakóit.

Van valami megkapó abban a művészi rendszertelenségben, a melyben a csillag az eget elborítja. A folyton rezgő fény olyanok tűnik fel, mintha egy szép fiatal lány kacérkodnék; hivatog, csábít a rezgése, ha erősen nézünk rá, szinte eltűnik egy pillanatra, hogy annál jobban lássuk azután. Vagy tán nem is ő maga tűnik el, csak a mi tekintetünk lesz homályos, mert elvakította a nagy fény.

Igy járunk az életben is. Elvakítja a tapasztalatlan ideális lelket egy földi csillagpár ragyogása; de mit bánjuk mi azt, mikor olyan jól esik vakon követni mindenenek által a messzeségbe, a mely talán halálunk is lesz.

Elveszünk nyomorultan, hitvány módon, de nem törődünk vele, mert sokkal inkább a hangulatok emberei vagyunk, semhogy a jövőre gondolnánk. A pillanatnyi benyomás hatása erősebb minden másnál s így leszünk álmodozó lakói a földnek két csillagért, a mely szobben ragyog, mint a többi együttvéve és csakis nekünk ontja a fényt.

Édes csillagok, szép csillagok, addig boldog az ember, a mig a ti ragyogástok kelti új életre; addig boldog a szív, a mig fiatal, ábrándozó és bohó, mert a mikor beáll a csillaghullás fájó, szomorú korszaka, elröppennek az álmok és beborul, ólomszürke lesz az ég. Olyan végtelen, egyszínűen szürke, a mely gyötör pesszimizmussal tölt el bennünket, csak a foszlányait, tépott rongyait hagyva meg a multnak.

Szomorú nagyon a csillaghullás. Fényesebb lesz egy percze még az ég, hosszú fényes sáv támad a keblén, aztán elcsöndesül elstétől minden. Az emberek tudomásul sem veszik, hiszen csak egy csillag hullt le a semmiségbe, ki törődne vele! De a kit közelebről érint, annak ragyoghat a többi, hiába a ragyogás, mert sohasem pótolhatják azt az egyet.

. . . Az enyém rem futott még le; látod édes ott ragyog szembe velünk az égen s a mig itt dobog mellettem a szived, nem is fog lefutni soha, hanem tanuja lesz a mi boldogságunknak egy örök életen át.

Hajtd keblemre a fejedet, ne törődj a világgal; én pótolni akarom mindazt, a mit elvesztesz benne. Légy te az én fényes csillagom, a ki beragyogod a világot és maradj meg örökre azon a magaslaton, a hova az én tisztá, szent szerelmem helyezett a saját üdvösségemre. Ha így nézünk együtt az égboltozatot, nem lesz soha csillaghullás, mert tiszta, derült marad mindig az ég.

Legujabb hírek.

A nagybeteg Péchy Tamás.

Budapest, aug. 10. Péchy Tamás, a képviselőház volt elnöke, közéletünknek e régi, tiszteletreméltó alakja súlyos betegnek fekszik kázmári birtokán. A beteg állapota az utóbbi napokban annyira súlyosbodott, hogy családja a legrosszabbtól fél.

A délvidéki tanítóegyesület nagygyűlése.

Fehértemplom, aug. 10. A délvidéki tanítóegyesület holnap kezdődő nagygyűlésére ma este ide érkeztek: Halász osztálytanácsos, a közokt. miniszter képviselője Molnár Viktor főispán, mint az egyesület disztagja Sebesztha temesvári és Steinbach torontáli tanfelügyelők, továbbá a vendégek közül mintegy 400-an. A nagygyűlést, mely e határvidéki városban mindig nemzeti ünneppel jelentőségével bir, most is nagy ünneppel tartják meg.

Ferdinánd Konstantinápolyban.

Bécs, augusztus 10. Ferdinánd bolgár fejedelem konstantinápolyi váratlan utazása az egész diplomáciában némi meglepetést keltett. A külügyminiszteriumhoz közel álló forrás szerint Ferdinánd azért megy Konstantinápolyba, hogy uralkodásának tíz éves jubileuma alkalmából szüzenénjéről, a szultántól rangemlést kérjen, vagy hogy legalább országának függetlenítését kieszközölje. Ferdinánd fejedelem e kérésével először az orosz udvarhoz fordult, de onnan Konstantinápolyba utasították.

Táviratok.

Pulszky Ágost kitüntetése.

Budapest, aug. 11. (A „Torontál“ eredeti távirata.) O Felsége Pulszky Ágost országgyűlési képviselőnek a tudományos és nyilvános téren szerzett érdemeiért a Lipóttrend középkeresztjét adományozta.

Calice visszahívása.

Budapest, augusztus 11. (A „Torontál“ er. táv.) Politikai körökben erősen tartja magát a hír, hogy Calice nagykövetet a Bulgáriával meghidegült viszony miatt legközelebb visszahívják.

Eltiltott osztálysorsjegyek.

Budapest, auguszt. 11. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Ausztriában eltiltották a magyar osztálysorsjáték sorsjegyeinek árusítását.

Az anarkisták ellen.

Budapest, aug. 11. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Párisból jelentik: A francia fővárosban nemzetközi szövetség alakul, mely az anarkisták üzelmeinek meghusítását és az anarkia terjedésének megakadályozását tűzte ki feladatául. A kezdeményező vagy Spanyolország vagy a német császár.

A tőzsdéről.

Budapest, aug 11. (A nagybecskereki Lloyd társulat távirata.) Buzában a kínálat és vételkedv egyaránt lanyha, forgalom 10-000. mm., az árak csöndesek és változatlanok. Kötetett a déli tőzsdén:

Buza szept.-okt.	11-23—11-25
Buza márcz.-április	11-12—13-00
Tengeri 1898 máj.-juniusra	5-55—5-56
Tengeri 1897 aug.-szeptre	4-95—4-98
Tengeri szept.-okt.	5-02—5-04
Zab szept.-októberre	6-12—6-14
Repcze aug.-szeptemb.	13-30—13-40

Hirdetések.

1932. sz. 1897.

735-3.2

Arverési hirdetmény.

Alólírott község előjárósága ezennel közhírré teszi, hogy R. Écska község mint erkölcsi testület tulajdonát képező Perlasz és Orlovát községek határában levő 216 hold szántóföld, melyen a nyomásos gazdálkodás gyakorlandó, a közs. képv. testületnek m. évi 11/kgy. 96. sz. illetve f. é. 6/kgy. 97. sz. határozata folytán 1897. évi október hó 2ⁿ-ától kezdődő 6 egymásután következő gazdasági évre f. évi szeptember hó 1-én, sikertelen árverés esetén szeptember 5-én, esetleg f. évi szeptember hó 12-én mindenkor reggel 9 órakor nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adadni fog.

Kikiáltási ár évenként és holdankint 20 frt, bánatpénz ennek 10%-a.
Az árverési feltételek a jzói irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.
Kelt R. Écskán, 1897. augusztus 4-én.
A községelőjáróság.

Ig. 9403. M. o. 911. sz. 1897.

741-3.2

Hirdetmény.

A földművelésügyi m. kir. miniszterium az 1897. évi július hó 16-án kelt 31308/V-1. számú leiratával a Terézia csatorna balpartján 10+823, 12+103, 14+040 és 20+070 km.-eknél betoncső-zsilipek építését 11959 frt 54 krnyi összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munka kivételének biztosítása céljából az 1897. évi szeptember hó 4-ik napjának d. e. 10 órájára alólírt igazgatóság hivatalos helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkának végrehajtására vonatkozó zárt ajánlataikat az ajánlati költségvetéssel együtt a kitűzött nap délelőtti 9 órájáig a nevezett igazgatósághoz annyival is inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vételét nem fognak.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, illetve az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett társulat igazgatóságánál a rendes, hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Temesvárott, 1897. évi augusztus hó 4-én.

A Temes-Bégavölgyi vízszabályozási társulat igazgatósága.

Lakás.

A Szávits Iván-féle házban, Ferencz József-ter és Hunyadi Árpád-utca sarkán, a II. emeleten egy lakás november hó 1-ével kiadó

Bővebbet
Franz J. L.

739-3.2

irodájában.

Tisztelt szülők figyelmébe!

Vidéki tanulókat a folyó tanévre jutányos ellátás és humánus bánásmód mellett felfogad az iskolák közelében lakó kir. fogházfelügyelő.

(732-3.3)

6958. tkvi sz. 1897.

Arverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Odzsia Stéva kumáni lakos végrehajtást szenvedő elleni 166 frt 75 kr. iránti végrehajtási ügyében a területen levő Kumán község határában fekvő 123. sz. tjkvben A. I. 221. hrsz. és 116. összeir. sz. beltelekes ház 400 frt kikiáltási árban 1897. évi szeptember hó 6-ik napján d. e. 9 órakor Kumán községében árverés alá fog bocsájtatni, és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

A venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt mindig az árverés napjától számított 5% kamattal együttesen a tbcsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróóság tkvi irattárában és Kumán község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbíróóság, mint tkvi hatóságnál, 1897. évi július hó 24-én.

Petrik aljbíró helyett:

Szabó,

kir. aljárásbíró.

743-1.1

7388. tkv. szám. 1897.

744-1.1

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Atyim Milos és Atyim Gyuricza nagybecskereki lakos végrehajtást szenvedők elleni 246 frt 23 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő Nagy-Becs-kerek községi 2548. sz. tjkvben 1500. 1501. hrsz. a. felvett 906. ö. i. sz. ház 310 □-öl beltelekkel és 743 frt kikiáltási árban 1897. évi szeptember hó 13-ik (tizenhárom) napjának d. e. 10 órájkor ezen kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében meg tartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szűkség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 74 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. ig. miniszt. rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tkvi irattárában, s a helybeli városi tanácsnál megtekinthetők.

Nagybecskereken, a kir. törvényszék tkvi hatóságánál, 1897. évi június hó 29-én.

Kiss,

kir. trvszki bíró.

Hirdetmény.

A „Kübekházi takaré- és hitelszövetkezet“ a nagyikindai tek. kir. törvényszék ex 1897. július hó 29-én 11043. sz. a. kelt végzése folytán a „Torontái“ napilap folyó évi július 9. (154.) számában közzétett és a kir. törvényszékhez is benyújtott zármérleg alapján, a kereskedelmi törv. 249. §. végpontjának megfelelőleg, az 5 éves ciklus lejáratára következtében a felszámolást megkezdette. — Felhivatnak ennél fogva a szövetkezet hitelezői, esetleges követeléseiknek hat hó alatti érvényesítésére.

Kübekházán, 1897. évi aug. hó 9-én.

741-3.1

A felszámoló.

6974. tkv. sz. 1897.

Arverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíróóság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Zsivkov Ráda tarrasi és Kohn Johanna ferdinandfalvi lakos végrehajtást szenvedő elleni 1768 frt 65 kr iránti végrehajtási ügyében, a területen levő Tarras község határában fekvő 90. sz. tjkvben:

I. A II. 1-7. sor. 512, 517/28, 673/21, 736/8, 1512/44, 1512/268 és 1513/12. hrsz. tartalékföldek a kir. kincstár javára feljegyzett tulajdoni igény ép-ségben tartása mellett 94 frt kikiáltási árban, külön;

II. az ugyanazon tjkvben A + 1 sor. 1893. hrsz. szőlő 50 frt kikiáltási árban, külön;

III. az ugyanazon sz. tjkvben A + 2. sor. a (1895-1896.) hrsz. szőlő 174 frt kikiáltási árban külön. 1897. évi szeptember hó 4-ik napján délután 3 órakor Tarras községében árverés alá fog bocsájtatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindig az árverés napjától számított 5% kamattal együttesen a törökbecsei kir. adóhivatal, mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni és a vétel után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbíróóság tkvi irattárában és Tarras község előjáróságánál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbíróóság mint tkvi hatóságnál, 1897. évi augusztus hó 2-án.

Jakabffy,
kir. járásbíró.

742-1.1

Hirdetések

felvételnek

e lap kiadóhivatalában.

rauo-
ellent
zárva.
kások